

Proves d'accés a la universitat

Literatura catalana

Sèrie 2

Qualificació		TR
Qüestions		
Comentari de text		
Suma de notes parcials		
Descompte per faltes		
Total		
Qualificació final		

Etiqueta de l'alumne/a

Ubicació del tribunal

Número del tribunal

Etiqueta de qualificació

Etiqueta del corrector/a

Aquesta prova consta de dues parts. Escolliu DUES de les quatre qüestions plantejades en la primera part i UN dels dos comentaris de text plantejats en la segona part.

PRIMERA PART

Responen a DUES de les qüestions següents:

1. Expliqueu els valors que fan de la ciutat de Comarquinal un espai simbòlic a *Laura a la ciutat dels sants*, de Miquel Llor. Tingueu en compte el contrast amb altres espais (Barcelona) i com aquests valors s'associen als personatges femenins principals.
[2,5 punts]
2. Expliqueu les característiques principals del personatge del Lúcid Conseller a *Antígona*, de Salvador Espriu. Tingueu en compte sobretot el parlament que tanca l'obra.
[2,5 punts]
3. Expliqueu els motius que porten la protagonista de *Feliçment, jo soc una dona*, de Maria Aurèlia Capmany, a abandonar la vida burgesa i acomodada amb la família Plans i començar una nova vida a París. Relacioneu aquesta decisió amb les seves motivacions vitals i poseu algun altre exemple de decisions semblants que pren la protagonista al llarg de la novella.
[2,5 punts]
4. Maria-Mercè Marçal definí *Bruixa de dol* com «un intent de trobar una veu pròpia que entronqui alhora amb la tradició literària catalana —com totes, essencialment masculina— i amb l'experiència quotidiana —sense veu— de les fades i les bruixes». Expliqueu a quines tradicions literàries fa referència l'autora en aquesta frase.
[2,5 punts]

SEGONA PART

Desenvolupeu UN dels dos comentaris de text proposats a continuació (pàgines 6 i 8):

1. Comenteu l'acotació inicial de *L'alegria que passa*, de Santiago Rusiñol. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):
 - a) El caràcter simbòlic de l'escenografia.
 - b) L'atmosfera que s'hi reflecteix.
 - c) L'estil d'aquesta acotació inicial.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

- L'escena passa en un poble indiferent, vulgar i ensopit. En el fondo, travessant l'escenari, hi ha la carretera, ben polsosa, i dos o tres guarda-rodes. Al voltant es veuen algunes botigues. Un carreter, amb una roda al peu del portal, cremant encenalls a l'entorn; un fuster, amb una caixa de morts; un estanc; un boter, amb bots de vi inflats a la porta, i un 5
 un hostel, amb una tauleta a fora, on, mentres duri la funció, un menestral farà el solitari, sense dir mai ni una paraula i sense distreure's per res. A primer terme, una placeta. A l'esquerra, una iglésia sense estil ni ordre d'arquitectura, amb tres esglaons al portal, i una capelleta amb un fanal apagat. A la dreta, un ferrer, amb ferradures a la porta. Al mig de la plaça, mitja dotzena de plàtanos, ben polsosos i malalts, i dos bancs corcats, de pedra.
- 10 Comença la tardor. De tant en tant caurà alguna fulla seca. Mentres duri la comèdia, per la carretera passaran uns pobres amb un carretó, un noi arplegant fems, un peó, un capellà i, si pot ser, un carro anant molt a poc a poc amb el carreter adormit. Són dos quarts de cinc de la tarda.

2. Comenteu el poema «Oda a Espanya», que forma part d'«Els tres cants de la guerra» de *Visions & Cants*, de Joan Maragall. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):

- a) La forma mètrica i el sentit del text (podeu fer-ne una paràfrasi).
- b) La circumstància històrica a què fa referència i la relació amb els altres «Cants de la guerra» (identifiqueu-hi les referències al context històric) i amb la posició política de Maragall.
- c) La contraposició entre els símbols vitalistes i les imatges de la mort.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Oda a Espanya

Escolta, Espanya, — la veu d'un fill
 que et parla en llengua — no castellana;
 parlo en la llengua — que m'ha donat
 la terra aspra:
 5 en'questa llengua — pocs t'han parlat;
 en l'altra, massa.

T'han parlat massa — dels saguntins
 i dels que per la pàtria moren:
 les teves glòries — i els teus records,
 10 records i glòries — només de morts:
 has viscut trista.

Jo vull parlar-te — molt altrament.
 Per què vessar la sang inútil?
 Dins de les venes — vida és la sang,
 15 vida pels d'ara — i pels que vindran:
 vessada, és morta.

Massa pensaves — en ton honor
 i massa poc en el teu viure:
 tràgica duies — a mort els fills,
 20 te satisfeties — d'honres mortals,
 i eren tes festes — els funerals,
 oh trista Espanya!

Jo he vist els barcos — marxar replens
 dels fills que duies — a que morissin:
 25 somrients marxaven — cap a l'atzar;
 i tu cantaves — vora del mar
 com una folla.

On són els barcos? — On són els fills?
 Pregunta-ho al Ponent i a l'ona brava:
 30 tot ho perderes, — no tens ningú.
 Espanya, Espanya, — retorna en tu,
 arrenca el plor de mare!

Salva't, oh!, salva't — de tant de mal;
 que el plor et torni feconda, alegre i viva;
 35 pensa en la vida que tens entorn:
 aixeca el front,

somriu als set colors que hi ha en els núvols.
On ets, Espanya? — No et veig enlloc.
No sents la meva veu atronadora?
40 No entens aquesta llengua — que et parla entre perills?
Has després d'entendre an els teus fills?
Adeu, Espanya!

--	--

--	--

Etiqueta de l'alumne/a

Institut
d'Estudis
Catalans

Proves d'accés a la universitat

Literatura catalana

Sèrie 5

Qualificació		TR
Qüestions		
Comentari de text		
Suma de notes parcials		
Descompte per faltes		
Total		
Qualificació final		

Etiqueta de l'alumne/a

Ubicació del tribunal

Número del tribunal

Etiqueta de qualificació

Etiqueta del corrector/a

Aquesta prova consta de dues parts. Escolliu DUES de les quatre qüestions plantejades en la primera part i UN dels dos comentaris de text plantejats en la segona part.

PRIMERA PART

Responen a DUES de les qüestions següents:

1. Expliqueu els aspectes de *L'alegria que passa*, de Santiago Rusiñol, que permeten definir-la com una obra modernista.
[2,5 punts]
2. A *Laura a la ciutat dels sants*, de Miquel Llor, hi prenen un relleu especial els representants de l'Església, com ara el canonge Grau i mossèn Joan Serra, anomenat *Ferro Vell*. Expliqueu el paper d'aquests personatges a la novel·la.
[2,5 punts]
3. Expliqueu el conflicte eticopolític plantejat a *Antígona*, de Salvador Espriu, a partir de la personalitat d'Antígona i la seva oposició a Creont. Es valorarà que sapiguen relacionar aquest conflicte amb el context històric de redacció de l'obra.
[2,5 punts]
4. Expliqueu el pas del «jo» al «nosaltres» a *Bruixa de dol*, de Maria-Mercè Marçal. Tingueu en compte les dues parts en què es divideix el llibre i poemes com «Aquest mirall em diu que soc ben sola», així com la secció «Els núvols duien confeti a les butxaques» i el poema «Vuit de març».
[2,5 punts]

SEGONA PART

Desenvolueu UN dels dos comentaris de text proposats a continuació (pàgines 6 i 8):

1. Comenteu el poema «Després de la tempestat», dins la secció «Intermezzo» de *Visions & Cants*, de Joan Maragall. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):
 - a) Les característiques de la secció en què s'inclou.
 - b) El tema i la mètrica d'aquest poema.
 - c) Els contrastos entre elements i la seva relació amb els valors del vitalisme.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Després de la tempestat

Quan s'esqueixen els núvols sobre el cel
 la ciutat surt rient de la tempesta,
 regalant d'aigua lluminosa arreu,
 remorejant de nou en sons de festa.

5 Recomença el remor en la ciutat
 i en el rostre dels homes l'alegria:
 els núvols sobre el cel s'han esqueixat,
 la tenebrosa nit torna a ser dia.

10 Cadascú alça els ulls per si retroba
 la gran blavor del cel, tan oblidada!
 Beneita sies, tempestat passada,
 perquè fas alçar els ulls a la llum nova!

2. Comenteu aquest fragment del pròleg de *Feliçment, jo soc una dona*, de Maria Aurèlia Capmany. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):
- a) La situació d'aquest fragment dins l'obra i la presentació de la novel·la com a autobiografia.
 - b) El punt de vista narratiu adoptat per la narradora protagonista.
 - c) Els objectius que guien la vida de Carola Milà i les personalitats i les vides que ha viscut.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Podia agafar qualsevol d'aquests moments i tornar enrere quan calgués, quan trobés les raons de les coses que jo feia i de les que feien els altres al meu voltant, i el sentit de tots aquests viratges ràpids, gairebé absurds de la meua vida —els que he assenyalat i més encara— que fa que la meua vida en sembli moltes. Totes aquestes vides amb el llast d'una

5 pèssima reputació, que ara s'ha convertit en bona reputació perquè tinc diners i això fa que la meua història tingui un final feliç, no sé ben bé si moralitzador segons els cànons. El fet és que soc rica, i per força pensen: no pot ser que s'hagi equivocat.

Per totes aquestes raons m'he sentit temptada de començar la meua història en el moment que ja tenia un sentit, en el moment en què es dibuixava un tombant determinat

10 una mica per mi una mica pels altres, i em veien ja com una persona i s'enamoraven de mi o m'odiaven. Potser seria millor escriure la meua història en tercera persona i parlar de Carola Milà com si jo l'hagués coneguda. Llavors em seria fàcil parlar de la seva bellesa i de l'efecte que produïa a la gent o del valor de la seva veu i de les imatges que se li acudien mentre parlava i com la gentada s'embadalia i parlaven del seu do, com d'una gràcia vinguda del

15 cel. I també, de passada, em seria més fàcil parlar de totes les seves baixeses, de la seva vida prostituïda i de com va fer ús del seu cos i de la seva astúcia per a obtenir diners. Perquè la vida de Carola Milà podria resumir-se dient que va tenir dos amors. Dos amors oposats i irreductibles que es van destruir l'un a l'altre, i quan l'un triomfava sobre l'altre la seva vida feia un gir de 180 graus i es trobava d'esquena al que més havia estimat fins llavors. Els dos

20 amors de Carola Milà eren el diner i la llibertat.

--	--

--	--

Etiqueta de l'alumne/a

Institut
d'Estudis
Catalans